

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι Δρ. 8
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

τὰ ἀπὸ μηνῶν ἡ-
δη μακρῶν ἐκτυ-
λισσόμενα εἰς τὰ
παράδουνα Κράτη, Σερβίαν, Ρουμανίαν καὶ
Βουλγαρίαν τείνουσιν εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι
φανερὸν, ὅτι εἰς ἔκρυθμον ὄλως κατάστασιν πε-
ριήλθον οἱ λαοὶ οὗτοι. Καὶ τῆς μὲν Σερβίας ἡ
ἔκρυθμος κατάστασις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπαύ-
σατο ὑφισταμένη ἀπὸ τῆς δολοφονίας τοῦ βασι-
λικοῦ αὐτῆς ζεύγους καὶ ἐντεῦθεν ἡ Ρουμανία
δὲ καὶ ἡ Βουλγαρία ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους εἰσῆλ-
θον εἰς ὁρμητικὴν ἐσωτερικῶν ταραχῶν καὶ
ἀναστατώσεων, αἵτινες, μακρὰν τοῦ νὰ λάβωσι
πέραν, ἐπιτείνονται καὶ ἐπιδεινούνται ὡς ἡμέραι
εἰς βαθμὴν ἐπικινδύνου. Τὰς ἀνθελληνικὰς τα-
ραχὰς καὶ τοὺς διωγμοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐν Ρω-
μανίᾳ, συνοδεύουσιν ἤδη ἀπὸ τινος καὶ ταρα-
χὰς ἀντισημιτικαὶ καὶ διωγμοὶ Ἑβραίων, πα-
ρακολουθούμενοι ὑπὸ φόβου, θηρώσεων καὶ ἐμ-
πορησῶν. Ἡ Κυβέρνησις Καντακουζηνοῦ, ἐν-
θαρρύνουσα τοὺς διωγμοὺς, τοὺς φόβους καὶ τὰς
ληστεύσεις τῶν ἐν τῷ Κράτει τῆς Ἑλλήνων,
ἐδημιούργησεν ἐταιρείαν ἐκβιαστών, οἵτινες, ὑπὸ
τὸν μανδύαν τοῦ πατριωτισμοῦ, ἐφορολόγουν
τοὺς Ἑλληνας, ἐκφοβίζοντες τοὺς τοὺς δι' ἐξε-
γέρσεων τοῦ ὄχλου, ὡς τεχνιθέντες ὑπεκινῶν.
Ἡδη, ἐπεὶ οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων τῆς
Ρωμανίας ἐξωρίσθησαν ἢ ἔφυγον τὴν ἀξενον
χώραν, οἱ δὲ πατριῶται οἱ ἀπονελοῦντες τὴν
ἐκβιαστικὴν ἐταιρείαν εἶδον τὰς προσπάθειας τῶν
ἐλαττωμένων, ἐστράφησαν πρὸς τὸν πολλαριθ-
μον ἐν Μολδαβίᾳ Ἑβραϊκὸν στοιχεῖον καὶ διω-
γάνωσαν ἐξολοθρευτικὸν διωγμὸν καὶ κατ' αὐ-
τοῦ, σφαγὰς δὲ καὶ πυρπολήσεις, ἐφάμιλλοι
τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος λα-
βουσῶν χώραν, ἐπηκολούθησαν ἤδη δὲ κατὰ
χιλιάδας οἱ Ἑβραῖοι φεύγουσιν ἐκ τοῦ Βελγίου
τῆς Ἀνατολῆς διὰ νὰ σώσωσι τὴν ζωὴν των.

Καὶ ἐνῶ ταῦτα συμβαίνουσιν ἐν Ρουμανίᾳ,
εἰς τὴν ἀντιπεραν ὕψην τοῦ Δουνάβειος ἡ κα-
τάστασις ἐξακολουθεῖ βλίνουσα ἐπὶ τὰ χεῖρω.
Ὁ ἐξακολουθῶν ἔτι μετὰ πάσης ἀγριότητος
κατὰ τῶν Ἑλλήνων διωγμὸς, ὃν πέρυσιν εἶχεν
ὑποκινήσει καὶ διοργανῶσει ὁ δολοφονηθεὶς Πετ-
κὼφ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι στρέφων ἐναντίον τῶν
Ἑλλήνων τὰ πάθη τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου θὰ
ἀπέφευγε τὴν κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου
καὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς του λαϊκὴν ἐξεγερ-
σιν, ὁ ἐξακολουθῶν, λέγομεν, κατὰ τῶν Ἑλ-
λήνων διωγμὸς οὐδαμῶς ἔσχυσε ν' ἀποτρέψῃ τὴν
θύελλαν, ἥτις ἐκραγεῖσα παταγωδῶς πρῶτον
τὸν Πετκὼφ ἐξόντωσε, καὶ ἀπειλεῖ τώρα τίς
οἶδε ποίας ἀνατροπᾶς καὶ καταστροφᾶς ἀκόμη
νὰ φέρῃ.

Εἰς Βελιγραδίον, ἐκτὸς τῆς χρονίας πλεον
πάλης, ἥτις ὑποκώφως, ἀλλ' ἀγρίως διεξάγεται
μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τῆς παρούσης δυναστείας
καὶ τῶν ἐπιζητούντων τὴν ἀνατροπὴν τῆς, ἐγέ-
νοντο ἀπεργίαι γενικαί, συνοδευθεῖσαι μετὰ
ραχὰς καὶ στάσεις ἀπειλητικωτάτας, πολλὰς
ἐμπνεούσας ἀνησυχίας διὰ τὸ μέλλον. Ἐξο-
πλισμοὶ δέ, πρὸς τοὺς τοὺς, πυρετώδεις διενερ-
γοῦνται καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύτας χώρας, καὶ
πιστώσεις δεκάδων ἐκκομμωρίων ζητοῦνται
παρὰ τῶν Κυβερνήσεων διὰ πολεμικὰς παρα-
σκευάς.

Ὅλα ταῦτα ἐμφαίνουσι κατάστασιν ἔκρυθ-
μον καὶ πλήρη κινδύνων ἐσωτερικῶν τε καὶ
ἐξωτερικῶν διὰ τὰ τρία παραδουναῖα ἔθνη,

τὰ ὅποια φκίνονται διερχόμενα τὴν κρίσιμωτά-
την περίοδον τοῦ βίου αὐτῶν. Ἡ Ρουμανία
πνίγεται περιβαλλομένη ἀπανταχόθεν διὰ σιδη-
ροῦ κλοιοῦ καὶ καταφεύγει εἰς παράφρονας ἐν
Μακεδονίᾳ ἀξιώσεις, μὴ γνωρίζουσα ποῦ νὰ εὕρῃ
διέξοδον ἢ Σερβία ἀσπάζεται ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν
πίεσιν τῆς Αὐστρουγγαρίας, καὶ ἐνῶ σπαράσσε-
ται ἐσωτερικῶς, ποιεῖται ἀπελπιστικὰς προ-
σπαθείας ὥπως μὴ ἀποκλεισθῇ καὶ πρὸς νότον
ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ Βουλ-
γαρία, τέλος, διατελεῖ τὸ θέατρον πεισματω-
δεστάτης πάλης τῶν ἀντιζήλων ἐπιρροῶν, πε-
ρικυκλωμένη δ' ἀπανταχόθεν ὑπὸ Κρατῶν ἐχ-
θρῶς πρὸς αὐτὴν διακειμένων καὶ συνκισθα-
νομένη ὅτι διὰ νὰ τὰ ἀντιμετωπίσῃ πρέπει νὰ
εἶνε ἰσχυρὰ στρατιωτικῶς, καταβάλλει ὑπερ-
τάτας προσπάθειας ὥπως ἐνισχυθῇ στρατιωτι-
κῶς, καὶ ἐπιδιώκει ἀφ' ἐτέρου τὴν ἐξόντωσιν
τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Μακεδονίας, τοῦ
ὁποῦ ἡ ὑπαρξὶς ματαιοῦται ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας
ταύτης σχεδὸν τῆς. Καὶ ἐπεὶ δὲ ὁ ἀγὼν τῆς
οὗτος εἶνε δυσχερέστατος, αἱ δὲ ἀντιμαχόμεναι
ἀντιθέτοι ἐπιρροαὶ — ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἡ ρωσ-
σικὴ — μετὰ λύσεως ἀνηκούστου παλαίουσιν ἐν
τῷ ἐδάφει αὐτῆς, ἡ κατάστασις τῆς δεινοῦται
ὀλοφνέει, καὶ κίνδυνος σοβαροῦ ἐπ' αὐτῆς ἐπι-
κρέμνεται.

Ἄγνωστον, τῇ ἀληθείᾳ, ποῦ δύναται νὰ κα-
ταλήξῃ ἡ κατάστασις αὕτη. Ὅτι φόβοι πολέ-
μου διὰ τὸ ἔαρ οὐδαμῶς ἀποκλείονται, ἀπο-
δεικνύεται ἐκ τῆς στάσεως τῆς Τουρκίας καὶ
ἐκ τῶν βολιδοσκοπήσεων ὡς ἐν Βελιγραδίᾳ καὶ
Βουκουρεστίᾳ ποιεῖται ὁ περιοδεύων ἀπὸ τινος
τουρκὸς διπλωμάτης Μουνὴρ πασᾶς. Δὲν δυ-
νάμεθα βέβαια νὰ πιστεύσωμεν ὅτι δυνατόν εἶνε
νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς Βουλγάρους εἰς πόλεμον οἱ α-
δήποτε ἐκ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, διότι οὐ-
δεὶς δύναται νὰ προτίδῃ τὰς ἐνδεχομένους συνε-
πείας μιᾶς ἐνόπλου συγκρούσεως ἐν τῷ Αἰῶνι,
καὶ φυσικὸν εἶνε νὰ προσπαθῶσι ν' ἀπομακρύ-
νωσι τὸν κίνδυνον πάντα τὰν κινετοβούλια. Ἐν
τούτοις ἐὰν ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Βουλ-
γαρίας καθίστατο τοσοῦτον ἔκρυθμος ὥστε νὰ
μὴ ὑπολειφθῇ καμμία ἄλλη διέξοδος ἐκτὸς τοῦ
πολέμου, ζήτημα εἶνε ἐὰν αἱ προσπάθειαι τῶν
Δυνάμεων θὰ ἠδύναντο νὰ τὸν ποσάλλωσιν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῇ 2 Φεβρουαρίου 1907

Οἱ πράκτορες τῆς ρωμανικῆς προπαγάνδας
εἰδοποίησαν τοὺς κατοίκους τῶν Κουτσοβλαχι-
κῶν κοινοτήτων νὰ προσέλθωσι καὶ λάβωσι τὰς
νέας σφαγίδας τοῦ Βλαχ-μελέτι. Ταύτην ἐ-
μὴς τὴν φορὰν οἱ πράκτορες δὲν εἶνε ὡς μέχρι
τουδε ἀρνησιπατρίδες ἀλλὰ φανατικοὶ τινες
τουρκοὶ Ἰωαννῖται ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως,
καὶ τὸ ἀστεῖον εἶνε ὅτι προσπαθοῦσι νὰ πειθα-
νακιάσωσι καὶ τοὺς βλαχοφώνους Ἑλληνας
τῆς Κοινοτήτος Τερνέσι τοῦ Ζαγοριῶ, οἵτινες
πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἶχον ὑποβάλῃ αἴτησιν
διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Ρω-
μάνου διδασκάλου. Ἀλλὰ ἡ αἴτησις ἐκείνη
ἔμεινεν ἀτυχῶς ἀνεκτέλεστος.

Οἱ ἀφεντάδες τοσοῦτον διεφθάρσαν ἐκ
τοῦ ρωμανικοῦ χρυσίου ὥστε καταδικάζουσι
μετὰ πάσης μανίας πᾶν ἑλληνικόν, δη-
μεύουσιν αὐθαρέτως πᾶσαν κοινοτικὴν καὶ

μοναστηριακὴν ιδιοκτησίαν. Μεταξὺ τῶν ἀ-
ναριθμητῶν δημεύσεων σὰς ἀναφέρω τὰς προσ-
φάτους ἐν τῷ τμήματι Τζαρκωβίστης ἀρχαίας
Λάκας Σουλίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ χωρίου
(Ἰμλιάκι) Ζόριστα εὐρίσκονται τέσσαρα ἐργα-
στήρια, δύο νεροτροβιᾶς καὶ δύο μαντάνια Μο-
ναστηρικῆς κοινοτικῆς ιδιοκτησίας. Καὶ αὐτὸς
ὁ τύρκινος Ἀλῆ πασᾶς ὁ διὰ τῆς βίας κατα-
στήσας τὰ πλεῖστα χωρία τῆς Ἡπείρου ἱμλιά-
κια (τσιφλικία τοῦ δημοσίου), ἐσεβάσθη τὴν
κοινοτικὴν ταύτην ιδιοκτησίαν, καὶ διὰ ὑψηλοῦ
Μπουγζουρτζοῦ ἀναγνωρίζει τὰ ἀνωτέρω ἐργα-
στήρια ὡς ιδιοκτητὰ καὶ διατάσσει νὰ μείνωσιν
ὡς ἀνεκὰθεν ιδιόκτητα. Ἀλλὰ ὅλα ταῦτα εἶνε
χαρτὰ ἀγραφαί· οἱ φανατικοὶ συμπολίται οὔτε
μπουζουρτζά, οὔτε Θεὸν σέβονται εἰ μὴ μόνον
τὸν χρυσόν· κινδυνεύουσι λοιπὸν τὰ ἐργαστή-
ρια νὰ δημευθῶσιν, ἀλλὰ κινδυνεύουσι νὰ κλεί-
σωσι καὶ τρία σχολεῖα τῶν παρακειμένων πτω-
χῶν κοινοτήτων τῶν συντηρουμένων ἐκ τῶν
ἀνωτέρω εἰσοδημάτων· ὁ δὲ Μητροπολίτης ἀντὶ
ὡς ὤφειλε νὰ ἐγχειρίσῃ καὶ τὰς κλείδας τῆς
Μητροπόλεως πρὸ τοιαύτης αὐθαλείτου πρά-
ξεως, ἀδιαφορεῖ ἐντελῶς καὶ ἡμεῖς μὲν ἐπαξίως
τῶν ἔργων μας ἀνταμειθόμεθα, διότι αἱ ἀμαρ-
τίαι καὶ αἱ ἀραὶ τοῦ προκατόχου τοῦ Σωφρο-
νίου, δικαίως μᾶς τιμωροῦσι, ἀλλὰ πρόκειται
νὰ μάθῃ ὁ κόσμος, οἱ Ἡπειρώται, οἱ θιασῶται
τοῦ ἀδάμαντος τούτου καὶ δὴ οἱ ἐν τοῖς Πα-
τριαρχείοις οἵτινες ἐνθ' ἐγνώριζον τὴν ἐντελῆ ἀνε-
πάρκειάν του μᾶς τὸν ἐφόρτωσαν εἰς τὸν ζυγόν
μας. Καὶ αὐτὸς ὁ φουκαρὸς ἠναντιοῦτο εἰς τὴν
τιμὴν ταύτην (ἀλλὰ ἔδει νὰ τιμωρη-
θῶμεν ἡμεῖς), διότι μόλις ἐφθασεν εἰς Πρέβεζαν
ἡ πρώτη ἀπάντησις πρὸς τὸν Μητροπολίτην
Πρεβέζης ἦτο «ὁ Θεὸς ἔσωσε τὴν Ὑμετέραν
πανιερότητα, ἀλλὰ ἐπεφερίσθη ἐγὼ τοῦτον
τὸν μπελιά»: «Ἐκπληκτος ἡ Α.Σ. ἅγιος Πρεβέ-
ζης ἠρώτησε «ποῖον μπελιά;» — ἰδοὺ μεταβαίνω
εἰς τὴν φιλοτάραχον ἐπαρχίαν, — καὶ ὁ ἀκηκόως
μεμαρτύρηκε καὶ ἡ μαρτυρία μου ἀληθὴς ἐστίν.

Ἐξεδόθη τέλος πάντων καὶ μία ἀπόφασις
ἐκ τοῦ πλημμελειοδικείου κατὰ τῶν ἀδελφῶν
Γεωργίτην τῶν κρατουμένων ὡς ὑποδίκων ἀπὸ
ἐνὸς ἤδη ἔτους, καὶ οἱ σοφοὶ δικασταὶ κατόπιν
βραχυτάτης συσκέψεως ἐξέδοντο τὴν ἀπόφασιν
των, δι' ἧς ὁ μὲν μεγαλειότερος ἀδελφὸς καίτοι
οὐδὲν ἐνοχοποιητικὸν εὐρέθη καταδικάζεται εἰς
ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν ὁ δὲ νεώτερος διότι ὠμο-
λόγησεν ὅτι ἦτο συνδρομητὴς εἰς τὴν ἐν Τερ-
γίστῃ ἐκδιδομένην «Νέαν ἡμέραν», ἧς ἡ κυ-
κλοφορία εἶνε ἐλευθερά, καταδικάζεται εἰς διε-
τὴ φυλάκισιν. Ἐκπληξὴν ἐπροξένησεν εἰς τὸν
νομικὸν κόσμον ἡ παράλογος αὕτη ἀπόφασις.
Ἀπαντες πεπαισμεθα ὅτι τὸ ἀμερόληπτον Ἐφε-
τεῖον θὰ ἀποδώσῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ θὰ ἀπο-
λύσῃ τοὺς ἀδίκως συκοφαντούμενους ἀδελφούς
Γεωργίτην, ἐντιμωτάτους πολίτας ἡμῶν.

Ὅπως ὁ καιρὸς ψυχρὸς οὕτω καὶ τὰ καρνα-
βάλια μᾶς ψυχρότατα, ἔληξαν δὲ καὶ ταῦτα με-
τὰ τοῦ φαιδρότατου ἐπεισοδίου εἰς βάρος τῶν ὑπαί-
τιων οἱ μὲν μαθηταὶ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς
τοῦ Νηαίου τῆς μονῆς Ἑλαίου ἐξεγερθέντες
ἐκ τῆς καθημερινῆς φασουλᾶς ἀναποδογύρι-
σαν τὸν τέντζερν μαζὺ μετὰ τοῦ φασιάν, διότι
οἰζόμενοι ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀπόκρεω καὶ
αἱ μᾶλλον πτωχαὶ οἰκογένειαι τρώγουσιν ὀλίγον
κοῦρας καὶ τυρόν ἢ πράξις αὕτη ἐγώλωσε πολὺ
τὸν Σεβ. Μελέτιον καὶ πρὸς διεξαγωγὴν ἀνα-

— Κατά πληροφόρηματά ἐκ Δημητσάνης διεξήλθη ἐκεῖ τοῦτος ἡ βουλευτικὴ ἀναπλήρωματικὴ ἐκλογὴ τῶν ὀκτώ, πλειοψηφούντων τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου, ἀδελφοῦ τοῦ ἀποβ. γένου. — Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ κ. Ν. Σμαρτῶνα παρέρχεται ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγῆ ὅταν γυναικὰ καὶ ἐφόρουνεν αὐτήν. Ὅπισθεν ῥηχθεὶ τὸ αὐτοκίνητον τοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου, ὅπου μὴ διακρίναν ἕνα καὶ κοινωτὴν τὴν κτάσθην κεκλιμένην ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, πρίγκιψ ἀντιλήφθη τὸ γένονμα κατῆλθε καὶ προσεβάρηεν νὰ ἀνεκρίρῃ τὴν αὐτῇ γυναικί, ἥτις ὅπως εἶχεν ἐκτινύσει. Κατὰ τοῦ κ. Σμαρτῶνα ὅς ἀπαγγελοῖται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελεῖ κατηγορήσει. — Εἰς τὸ Αἶγιον ἔβη ἐνδοσπυλεὶ πεδῶσα ὁ ἐπίσκοπος Κληκζούτων Φιλάρετος.

Τ. Σύνοδος απέστειλε τὸν ἐπίσκοπον Πατρῶν ὅπως κηδεύσῃ τὸν ἀποθανόντα ἱεράρχην. Τὴν εἰς 130 χιλ. δρ. περιουσίαν του διέθηκεν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ. — Ἡ καθέλκυσις τοῦ τρίτου ἀντιτορπιλικοῦ ἐκ τῶν παρὰγγελλέντων εἰς τὰ ναυπηγεῖα Βουλῆαν θὰ γίνῃ τὴν 14)29 Μαρτίου. Ὡς ἀνάδοχος θὰ παραστῇ καὶ πάλιν ἡ Α. Ε. ὁ πρέσβυς κ. Κλέων Ραγκάβης. Ἡ καθέλκυσις δὲ τοῦ τετάρτου θὰ γίνῃ ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα αὐτόθι. Τὰ πλοῖα ταῦτα θὰ εἶνε ἐτοιμα διὰ τὰς δοκιμὰς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου. Αἱ δοκιμαὶ τῶν τορπιλλῶν θὰ λάβωσι χώραν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου εἰς τὸ Σόνδιμπουργκ, μετὰξὺ Γερμανίας καὶ Δανίας, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐν Βερολίῳ διαμενοῦσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

— Διεδόθη ἀνὰ τοὺς ναυτικούς κύκλους ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὴν σύναψιν νέου δανείου εἰς 20 ἑκατομμυρίων φράγκων ὑπὲρ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν τῆς χώρας. Ἐβεβαίωτο μάλιστα ὑπὸ τινῶν ὅτι ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν συνολογῆσιν τοῦ δανείου τούτου. Ὡς βάσις τοῦ δανείου θὰ χρησιμεύουν οἱ πόροι τοῦ ταμείου τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου· ἐν γένει δὲ τὸ νέον δάνειον θὰ συναφθῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὅς συνήθη καὶ τὸ πρῶτον δάνειον τῶν 20 ἑκατομμυρίων διὰ τοὺς στρατιωτικούς ἐξοπλισμούς. Διὰ τοῦ δανείου τούτου λέγεται ὅτι θὰ παρὰγγελλῶσι δύο νέα τεθωρακισμένα καταδρομικά. Ἀλλὰ πᾶσα περὶ τούτου σκέψις θεωρεῖται πρόωρος πρὸ τῆς συνολογῆσεως τοῦ δανείου. — Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατόπιν συννοήσεως μετὰ τῆς Γενικῆς διοικήσεως ἀπεφάσισεν ὅπως πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ἐξασκηθῶν μετὰ ὅπλα Μάνλιχερ—Σενάουερ, προτοῦ μεταβῶν εἰς τὴν χωροφυλακίαν. Κατόπιν τούτου ἐτήλεγραφηθῇ εἰς τὸ ἐν Ἰντεμπεργ ἐργοστάσιον Κέλλερ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἀποστολὴν τῶν 2,500, 000 φυσίγγιων ἀβολιδώτων. Ἐὰν τὸ ἐργοστάσιον ἀποστείλῃ ταῦτα πολὺ συντόμως τότε τὰ νέα ὅπλα Μάνλιχερ θὰ παραδοθῶν εἰς τοὺς στρατιώτας μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἢ ἄλλως τὸ πολὺ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τούτου. — Ὁ πρῶτον ταμίας Πειραιῶς Τζαμπελάκης δικασθεὶς εἰς τὸ κακουργιόδικεον ὡς κατα-

χρασθεὶς 30 χιλ. δραχ. τοῦ δημοσίου κατεδικάσθη εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν. — Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐλήφθησαν μέχρι τοῦδε δηλώσεις περὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς γενικὰς δοκιμὰς τῶν πυροβόλων ἐκ μέρους πέντε μόνον ἐργοστασίων. Τὰ ἐργοστάσια ταῦτα εἶνε τὸ Σνάϊντερ-Καννέ, τὸ τοῦ Κρούπ, τὸ ἐν Σκίντ-Σαμὸν τῆς Γαλλίας, τὸ τοῦ Ἀρμστρουγ καὶ τὸ τοῦ Ἐρχαρδ. Ἐκ τούτων ὕλικόν διὰ τὰς δοκιμὰς ἀπέστειλε μόνον τὸ Σνάϊντερ-Καννέ, ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος τοῦ Κρούπ ἐδήλωσεν, ὅτι τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα φθάσει καὶ τὸ ὕλικόν τοῦ ἐργοστασίου τούτου, τὸ ὅποσον θὰ συμμετάσχη μετὰ δύο διαφόρου διαμετρήματος πυροβόλα, μετὰ πυροβόλα 7,5 καὶ 7,62 ἑκτοστῶν. — Διὰ τοῦ καταπλεύσαντος τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ὥραν τῆς προχθῆς εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς ἀτμοπλοίου τοῦ Μεσσαζερῆ ἀφίκετο ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Ἀπὼ Ἀνατολὴν ταξιδίου τοῦ ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος. Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τῆς 1 καὶ 1)2 μ. μ. κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Β. Οἰκογενείας καὶ ἐπιβάντες τῆς Β. ἀτμακάτου «Δάγκμα» διεπεραιώθησαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῶν Ἀλκίων Βασιλικὸν περίπτερον, ἐνθα ἀνέμενον τὸν κατάπλου τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου «Γιανητιέ», οὗ ἐπέβαινεν ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Γυνὴ ἐκ τῶν ὑπερόχων ἐν Ἰωαννίνοις ἐκδεύετο τὴν 23ην Φεβρουαρίου, ἡ Μαρία Δ. Ρέκκα, μήτηρ προσφιλῆς τοῦ διαπρεποῦς χειρουργοῦ κ. Β. Ρέκκα. Ἡ μακαρίτις ἔλκουσα τὸ γένος ἐκ τῆς μεγάλης καὶ ιστορικῆς ἐπανησιακῆς οἰκογενείας Μεταξᾶ ἐγεννήθη ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας, ὅπου οἱ γονεῖς αὐτῆς ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς τοῦ Γένους εἶχον καταφύγει. Καίτοι ἐν τῇ ξένῃ γεννηθεῖσα καὶ αὐξηθεῖσα, ἀλλ' ἀνατραφεῖσα ὑπὸ γεννητόρων οὐδαμῶς μειούντων τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῶν ὄνομα, ἐθεώρησεν ἀπ' αὐτῆς τῆς νεότητός της ὡς ὑψηλὰ ἰδεώδη μόνον τὴν θρησκείαν καὶ τὸν ἐθισμόν καὶ προκειμένου νὰ ἐκλέξῃ τὸν μέλλοντα σύντροφον τοῦ βίου της, δὲν ἐδίστασε νὰ καταλίπῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἐκείνην μεγαλοπόλιν καὶ νὰ προτιμήσῃ συζευγνυμένη μετ' ὁμοεθνῶν ἱατροῦ νὰ ζήσῃ ἐν Ἰωαννίνοις. Ὁ 75ετής βίος της ὑπῆρξε πρότυπον ἐναρέτου καὶ χρηστῆς δεσποίνης Ἑλληνίδος καὶ ὀρθοδόξου χριστιανῆς. Εὐτυχῆσται νὰ ἴδῃ τέκνα τέκνων

ἀποθνήσκαι καὶ εἰς ταῦτα μὲν παραδίδει ἀπαραιμείων τὴν εὐγενῆ καὶ πολύτιμον κληρονομίαν τῆς πρὸς τὰ πατρία λατρείας καὶ ἀφοσιώσεως, εἰς πάντας δὲ τοὺς γνωρίσαντας αὐτὴν καταλιμπάνει ἀγαθὴν καὶ σεβαστὴν μνήμην, ἐπέζηλον δὲ παραδείγμα ἀρετῆς πρὸς ἀπομίμησιν τῇ νεωτέρᾳ γενεᾷ. Τὴν κηδεῖαν αὐτῆς παρηκολούθησαν ἅπανα ἡ ἐκλεκτότερα κοινωνία Ἰωαννίνων καὶ πλῆθος λαοῦ Συλλυπούμεθα τῷ τε οἴῳ αὐτῆς κ. Β. Ρέκκα καὶ τῷ ἐν Νεαπόλει σεβαστῷ ἱατρῷ κ. Σ. Μεταξᾶ.

— Ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Τρίκαλα ὁ κ. Ἰω. Ζαούσης.

— Ἀφίκοντο ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Παπαδάτες οἱ κ. κ. Ἀναστ. Π. Ἀναστασίου καὶ Κοσμά Ἀναστασίου.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερελίνας, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ αἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογίου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ, τῇ αἰτήσεϊ τοῦ καταθέτου, ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2	» » » » » » 1 ἔτους
2	1)2 » » » » » » 2 ἐτῶν
3	» » » » » » 4 »
4	» » » » » » 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΛΟΥΜΗΣ

Ἰατροὺς

Τέως ἐξωτ. βοηθὸς ἐν τῇ Παθολογ. κλινικῇ Καραμήτσα καὶ τῷ Νοσοκομείῳ τῶν Μεταδοτικῶν νοσημάτων καὶ ἐσωτερικὸς ἱατρός ἐν τῷ Ὀφθαλμιατρείῳ.

40—Ὁδὸς Εὐριπίδου—40.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ Γ. ΜΑΓΓΟΥ

6.—Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου—6

Ὑφάσματα Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά πρῶτη, ποιότητος. Ἐργαζία καὶ τέχνη ἀρίστη. Παλτά, μπερταὶς καὶ ἀδιάβροχα ἔτοιμα στερεώτατα. Τιμαὶ εὐθινοτάται.

ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ

Δ.

Ὁ Ἰταλὸς πολιτικὸς Κρίσπης, ἐπαγγελλόμενος τὸν Ἀλβανὸν ἄμα καὶ τὸν Ἕλληνα, ἔλεγεν, ὀλίγον καιρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του, ὅτι ἡ Ἀλβανία κέκτῃται πάντα τὰ πρὸς αὐτονομίαν ἀναγκαῖα στοιχεῖα, καὶ εἰς βαθμὸν μεγαλύτερον παρ' ὅτι κατεῖχεν κῦτὰ ἡ Σερβία καὶ ἡ Βουλγαρία, ἂν δὲ ἡ Εὐρώπη ἤθελεν χορηγήσῃ εἰς αὐτὴν διοικητικὴν αὐτονομίαν, ἤθελεν ἐπιτελέσῃ ἔργον συνετώτατον. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ὑπάρχουσιν οἱ διστάζοντες. Ἀλλ' ὡς ἀναγνώσκει τὴν ἱστορίαν. Εἶνε πλέον ἢ βέβαιον, ὅτι οἱ ἀνυπότακτοι λαοί, οἱ πολεμικοί, οἱ ῥέποντες πρὸς αὐτόνομον βίον, κέκτῃται συνήθως μείζονα στοιχεῖα πρὸς πολιτικὴν ὀργάνωσιν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἀσφάλεια, τάξις, δικαιοσύνη, ἐλευθερία, ἰσότης καὶ ὅτι ἄλλο ἀγαθὸν περιέχει συντεταγμένη πολιτεία.

✱

Μετὰ τὰ εἰρημένα συμπεραίνω, ὅτι ἡ λύσις ἡ προσήκουσα, ἡ ἀναγκαία, τοῦ ἀλβανικοῦ ζητήματος εἶνε ἡ διὰ τῆς αὐτονομίας λύσις. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας, οἱ ἀλβανικοὶ λαοὶ ἔσονται ἔρμαιον τῶν κατακτητικῶν φιλοδοξῶν τῆς Ἰταλίας, τῆς Αὐστρίας, τῶν Σλαβῶν καὶ τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τέλους. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ἥτο δυνατόν, ἀνθισταμένων τῶν Ἀλβανῶν, νὰ ἐπετυγχάνετο ἡ αὐτονομία ἐντὸς τῶν γεωγραφικῶν αὐτῶν ἐθνικῶν ὁρίων, πάλιν ἡ

ὑπόστασις αὐτῶν ὡς ἔθνος καὶ ὡς κράτους θὰ ἦτο ἐπισφαλὴς, ἀποκεκλεισμένων διατελούντων ἐντὸς ὀρεινῆς χώρας, περιορισμένων ὑπὸ ξένων κρατῶν, μὴ δυναμένων ἐνεκα τούτου νὰ διαβίωσιν ἐν κοινωνικῇ καὶ οἰκονομικῇ αὐταρκειᾷ. Πράγματι οἱ Ἀλβανοὶ θὰ διετέλουν ὑποτελεῖς ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς ἰσχυρᾶς γείτονος· θὰ ἦσαν εἰδός τι Σερβίας.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ προσφευγέστερα λύσις τοῦ ἀλβανικοῦ ζητήματος θὰ ἦτο ἡ πολιτικὴ συνένωσις τῶν Ἀλβανῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Τούτων καταλαμβανόντων ἐν καιρῷ τὰς πρὸς βορρᾶν χώρας, τὴν Ἡπείρον, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Θράκην καὶ τὰ λοιπὰ τμήματα τῆς ἐλληνικῆς φιλῆς, ἡ Ἀλβανία ἤθελεν ἀποκτήσῃ ἄξιον λόγου σύμμαχον, ἰσχυρὸν κοινωνικῶς, πνευματικῶς, πολιτικῶς, οἰκονομικῶς, μετ' οὗ συμπράττουσα ἤθελε δημιουργήσῃ καὶ αὕτη ἰσχυρὸν πολιτικὸν καθεστῶς, ἱκανὸν νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν φιλοδόξων γειτόνων. Αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἀμφοτέρων τῶν λαῶν, ἐν ἀρμονίᾳ ἐκδηλούμενα ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῶν συντάξει, ἐν τῇ πελασγικῇ ταύτῃ ὁμοφυλίᾳ καὶ ὁμοσπονδίᾳ ἐνδὲς ἐλληνοαλβανικοῦ κράτους, θέλουσιν ἀποτελέσῃ ἰσχυροτάτην ἱστορικὴν δύναμιν, ἱκανὴν νὰ ἐπιβληθῇ τὴν βούλησιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἰμου. Ἐντὸς τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων, ἐν οἷς οἰκοῦσιν ἀμφοτέροι οὗτοι οἱ λαοί, θέλει ἀποτελεσθῇ κράτος ἐκ δώδεκα καὶ πλέον ἑκατομμυρίων, κεκτῆμενον πλεῖστα ζωτικὰ στοιχεῖα, κατέχον ἐν τῶν ἀρίστων τμημάτων τῆς εὐρωπαϊκῆς Ἡπείρου, λόγῳ, δὲ τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, τῶν δικαιωμάτων, τῆς σημερινῆς ἐθνικῆς δυνάμεως ἱκανὸν νὰ δεσποῇ μεγάλου τμήματος τῆς Μεσογείου, νὰ ἔχῃ δὲ τὴν μονοκρατίαν

τοῦ Ἰονίου, τοῦ Αἰγαίου, τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐὰν ἐστερημένον πολιτικῆς συντάξεως ὑπερισχέι σήμερον ἐν τῷ οἰκονομικῷ ἀγῶνι τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, τί δύναται νὰ πράξῃ ἐν ἡ περιπτώσει ἀποκαταστατῇ κράτος ἰσχυρὸν, καὶ τοῦτο διὰ τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς προσαρτήσεως τῶν ἡπειρωτικῶν, μακεδονικῶν, θρακικῶν χωρῶν, καὶ ἐπὶ τέλους τῆς Κρήτης καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἵνα μὴ προβῶ περαιτέρω, ἀναμένων ἀπὸ τοῦ χρόνου τὴν διευθέτησιν τοῦ ἐλληνομικρασιατικοῦ ζητήματος; Πρὸ τῶν ἐναργῶν τούτων πορισμάτων τοιαύτης λύσεως τοῦ ἐλληνοαλβανικοῦ προβλήματος κατὰ τινὰ πολιτικὸν τύπον, χωρὶς νὰ παραγνωρισθῇ τὸ παράπαν ἡ φυλετικὴ ἰδιορρυθμία ἐκάστου τῶν λαῶν, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία, ὅτι ἡ πραγματικωτέρα λύσις εἶνε ὁ δυαδικὸς τύπος ἐλληνοαλβανικοῦ κράτους. Καὶ εἰς τοῦτο καλοῦνται Ἀλβανοὶ τε καὶ Ἕλληνες νὰ συνεννοηθῶσι καὶ νὰ συνεργασθῶσι πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ, ἐξασφαλίζοντες ἀμφοτέρους τοὺς λαοὺς ἀπὸ τῶν αὐτῶν κοινῶν ἐχθρῶν, τῶν φιλοδοξούντων νὰ ἰδρῶσιν τὴν ἡγεμονίαν αὐτῶν δύναμιν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ πολιτικῶν ἐρειπίων τῆς τε Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας.

Ν. Καζάκης

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάζωσι τὰς συνδρομὰς τῶν μόνων καὶ ἀνεῳχθῇ παρὰ κλήσεως πρὸς ἡμᾶς διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς· οἱ δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νὰ ἐμβάζωσι ταύτας πρὸς τὸν κ. Δ. Μπήλαν, οἱ ἐν Καίρῳ πρὸς τὸν κ. Μ. Κατάνην, οἱ ἐν Σερβίᾳ πρὸς τὸν ἐν Βελιγραδίου κ. Ἰω. Χαριστάδην. Οἱ ἐν Καβάλλᾳ πρὸς τὸν κ. Γεώργ. Μαργαρίτην, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἄπ' εὐθείας πρὸς ἡμᾶς διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ οἱ ἐν Σμύρῃ καὶ Θεσσαλονικῇ.